

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-81-173>

УДК 658.8:339.564

ЧИННИКИ ФОРМУВАННЯ ЕКСПОРТНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПРОМИСЛОВОСТІ

FACTORS FORMING THE EXPORT POTENTIAL OF INDUSTRY

Станасюк Наталія Степанівнадоктор економічних наук, професор,
Національний університет «Львівська політехніка»
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6885-9431>**Паліса Артур Ярославович**аспірант,
Національний університет «Львівська політехніка»
ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-4286-6266>**Stanasiuk Nataliia, Palisa Artur**

Lviv Polytechnic National University

Метою цього дослідження є виділення та групування чинників, які беруть участь у формуванні експортного потенціалу промисловості, та встановлення взаємозв'язків між ними. Визначено сутність цього потенціалу. Обґрунтовано доцільність використання оптимізаційного підходу до його оцінювання. Здійснено групування чинників формування експортного потенціалу промисловості за такими ознаками, як: місце дії чинників, характер їхнього впливу, можливість управління з боку підприємств-експортерів, можливість кількісного оцінювання, тривалість дії тощо. Показано ієрархічний характер взаємозв'язку між досліджуваними чинниками, зокрема виокремлено три рівні чинників формування експортного потенціалу промисловості. На підставі опитування промислових підприємств України виділено головні чинники, які перешкоджають формуванню та реалізації експортного потенціалу цих підприємств.

Ключові слова: промислове підприємство, експорт, експортний потенціал, чинники формування потенціалу, перешкоди реалізації потенціалу.

The purpose of this study is to identify and group the factors that participate in the formation of the export potential of industry, and to establish the relationships between them. The relevance of the topic of this study is due to the fact that at present one of the main reserves for the growth of the Ukrainian economy is the increase in the volume of exports of products manufactured by domestic industrial enterprises. At the same time, forecasting the economic, social and other consequences of increasing export activity in industry requires a preliminary assessment of its existing export potential. Such an assessment, in turn, should take into account the key factors that influence the formation of export opportunities for industrial enterprises. In order to achieve the goal and solve the research tasks, the following general scientific and special methods are used in the work: theoretical generalization – when studying the mechanisms of influence of factors on the export potential of industry; modeling – when building a hierarchy of these factors; grouping – when dividing the studied factors into groups; abstraction – when substantiating a methodological approach to assessing export potential, etc. The essence of the export potential of industry is determined. The feasibility of using an optimization approach to assessing this potential is substantiated. The factors of the formation of the export potential of industry are grouped according to such features as: the place of action of factors, the nature of their influence, the possibility of management by exporting enterprises, the possibility of quantitative assessment, the duration of action, the place in the hierarchy and the complexity of formalizing the influence. The hierarchical nature of the relationship between the studied factors is shown, in particular, three levels of factors of the formation of the export potential of industry are distinguished. Based on a survey of industrial enterprises of Ukraine, the main factors that hinder the formation and realization of the export potential of these enterprises are highlighted. The use of the obtained results in the practice of industrial enterprises and regulatory bodies will allow to increase the validity of management decisions regarding the formation of the export potential of industry.

Keywords: industrial enterprise, export, export potential, factors of potential formation, obstacles to the realization of potential.

Постановка проблеми. На теперішній час одним з головних резервів зростання економіки України є збільшення обсягів експорту продукції, яка виготовляється вітчизняними промисловими підприємствами. Таке збільшення може та повинно справити відчутний позитивний вплив на величину фінансово-економічних результатів господарської діяльності цих підприємств та, як наслідок, зумовити покращення їх фінансового стану, зокрема підвищити економічну ефективність функціонування компаній-експортерів. Водночас, прогнозування економічних, соціальних та інших наслідків нарощення обсягів експортної діяльності у промисловості потребує попереднього оцінювання наявного у неї експортного потенціалу. Таке оцінювання, своєю чергою, повинно базуватися на з'ясуванні закономірностей, які лежать в основі формування цього різновиду економічного потенціалу. Зокрема, необхідним є виокремлення ключових чинників, які впливають на утворення експортних можливостей підприємств промисловості.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання формування експортного потенціалу підприємств розглядалося у значній кількості наукових праць. Значний внесок у дослідження закономірностей такого формування зробили, зокрема, такі вчені, як Ю. Бондар [1], Н. Гафаров [2], О. Гронь [3], Л. Дружиніна [4], А. Дунська [5], О. Ємельянов [6], О. Коваленко [7], М. Кравченко [8], І. Матюшенко [9], М. Савченко [10], Д. Сотірос [11], Т. Ус [12], Ю. Федотова [13], Н. Юрків [14] та ін. Цими та іншими науковцями було, серед іншого, встановлено сутність експортного потенціалу суб'єктів підприємництва, виконано групування його видів та виділено механізми утворення зазначеного потенціалу, зокрема встановлено роль, яку відіграють у процесі такого утворення виробничо-збутові можливості компанії.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Водночас, питання виокремлення чинників формування експортного потенціалу промисловості, їхнього групування та встановлення взаємозв'язків між ними на теперішній час не є остаточно вирішеними. Враховуючи, що ці питання на сучасному етапі розвитку економіки України є досить актуальними, існує потреба у їх подальшому дослідженні.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою цього дослідження є виділення та групування чинників, які беруть участь у формуванні експортного

потенціалу промисловості, та встановлення взаємозв'язків між ними.

Виклад основного матеріалу дослідження. Експортний потенціал промислових підприємств, як і будь-який інший різновид їх сукупного економічного потенціалу [15; 16], характеризується складністю процесів його формування, оцінювання та реалізації. Значною мірою це зумовлено наявністю великої кількості різноманітних чинників, які безпосередньо або опосередковано беруть участь в утворенні зазначеного потенціалу. До цих чинників, зокрема, належать: обсяги економічних ресурсів, які промислові компанії можуть застосовувати у процесі провадження експортної діяльності; можливості компаній нарощувати за потреби обсяги цих ресурсів; наявність у власників, менеджерів та фахівців компаній необхідних компетентностей у питаннях управління експортною діяльністю тощо. При цьому виокремлення чинників впливу на експортний потенціал промисловості повинно базуватися на попередньому визначенні сутності експортного потенціалу промислового підприємства та встановленні способу, за допомогою якого цей потенціал може бути кількісно оціненим.

Зокрема, стосовно економічного змісту досліджуваного потенціалу, то під ним варто розуміти здатність підприємства досягати максимально можливої за існуючих умов функціонування результативності своєї господарської діяльності відповідно до поставлених цілей завдяки здійсненню операцій з експорту продукції, що визначається наявними та можливими до залучення обсягами економічних ресурсів промислового підприємства, які можна використати у провадженні зазначених операцій, та компетентностями власників, менеджерів та фахівців підприємства у питаннях управління цими операціями та господарською діяльністю компанії загалом.

Водночас, щодо оцінювання експортного потенціалу промисловості, то його величину доцільно визначати показниками оптимальних обсягів та структури експорту продукції кожного промислового підприємства, за яких максимізується сумарна величина прибутку від провадження цим підприємством його операційної діяльності. Інакше кажучи, при оцінюванні експортного потенціалу промислових компаній видається доцільним застосовувати оптимізаційний підхід. Тоді результати такого оцінювання будуть мати значну цінність для підприємств-експортерів, оскільки визначатимуть умови досягнення найбільш високого

рівня економічної ефективності їхнього функціонування.

Проте, оптимізація експортної діяльності промислових підприємств є непростим завданням. Це зумовлено, зокрема, зазначеною вище наявністю великої кількості чинників, які беруть участь у формуванні експортного потенціалу. Також деяким з таких чинників є притаманними досить складні механізми їхнього впливу. Ця складність може викликати труднощі з формалізацією дії зазначених механізмів, що, своєю чергою, ускладнює формалізацію процесу оптимізації експортного потенціалу промислових компаній.

Аналізування літературних джерел, зокрема праць [17; 18; 19], показало наявність значної кількості способів групування чинників, які беруть участь у формуванні економічного потенціалу підприємств. Екстраполяція деяких з цих способів групування на випадок класифікації чинників формування експортного потенціалу промисловості дала змогу поділити зазначені чинники за такими основними ознаками (табл. 1):

1) за місцем дії. За цією ознакою чинники формування експортного потенціалу промисловості можуть бути поділеними на внутрішні (які діють у внутрішньому середовищі

промислового підприємства) та зовнішні (які діють у зовнішньому середовищі функціонування компанії). Своєю чергою, кожна з цих груп чинників може бути поділена на підгрупи за складниками відповідно внутрішнього (ресурси, технології, системи управління тощо) та зовнішнього (споживачі, конкуренти тощо) середовища суб'єкта підприємництва, яке здійснює або планує здійснювати експорт своєї продукції;

2) за характером впливу. За цією ознакою чинники формування експортного потенціалу промисловості можуть бути поділеними на фактори позитивного впливу (тобто ті чинники, посилення яких справляє загалом позитивний вплив на експортний потенціал промислової фірми) та фактори негативного впливу (тобто ті чинники, посилення яких справляє у цілому негативний вплив на експортний потенціал промислової фірми). Для прикладу, одним з найбільш значущих факторів позитивного впливу є низька собівартість продукції, яка експортується. Водночас, серед факторів негативного впливу на експортний потенціал варто, насамперед, відзначити, низький попит на продукцію, яка експортується, на зовнішніх ринках її збуту та наявність бар'єрів при входженні експортерів на ці ринки;

Таблиця 1

Групування чинників формування експортного потенціалу промисловості

Назви ознак групування	Назви груп чинників
1. Місце дії чинників	1.1. Внутрішні
	1.2. Зовнішні
2. Характер впливу	2.1. Фактори позитивного впливу
	2.2. Фактори негативного впливу
3. Можливість управління з боку підприємств-експортерів	3.1. Керовані
	3.2. Некеровані
	3.3. Частково керовані
4. Можливість кількісного оцінювання	4.1. Кількісні
	4.2. Якісні
5. Тривалість дії	5.1. Чинники довгострокового впливу
	5.2. Чинники середньострокового впливу
	5.3. Чинники короткострокового впливу
6. Місце в ієрархії	6.1. Базові
	6.2. Чинники проміжного характеру
	6.3. Чинники безпосереднього впливу
7. Складність формалізації впливу	7.1. Чинники, вплив яких відносно легко піддається формалізації
	7.2. Чинники, вплив яких формалізувати важко

Джерело: сформовано авторами на основі [17; 18; 19]

3) за можливістю управління з боку підприємств-експортерів. За цією ознакою чинники формування експортного потенціалу промисловості можуть бути поділеними на три основні групи, а саме: керовані чинники (тобто чинники, які загалом піддаються управлінським впливам на них; до таких факторів належить більшість чинників внутрішнього середовища); некеровані чинники (тобто ті чинники, які не піддаються управлінським впливам; до таких факторів належить більшість чинників зовнішнього середовища); частково керовані чинники (тобто чинники, які за певних умов піддаються частковому управлінському впливу; для прикладу, до таких чинників може належати попит на продукцію підприємства-експортера, частковий вплив на який є можливим завдяки провадженню рекламної кампанії);

4) за можливістю кількісного оцінювання відповідних чинників. За цією ознакою чинники формування експортного потенціалу промисловості можуть бути поділеними на кількісні (які піддаються безпосередньому кількісному вимірюванню, наприклад, обсяги виробничих ресурсів підприємства, собівартість його продукції тощо) та якісні (які безпосередньому кількісному вимірюванню не піддаються, наприклад, компетентності управлінських працівників компанії);

5) за тривалістю дії. За цією ознакою чинники формування експортного потенціалу промисловості можна поділити на три групи, а саме: чинники довгострокового впливу (наприклад, до цих чинників належать технології, які застосовуються на підприємствах при виробництві продукції, що експортується); чинники середньострокового впливу (наприклад, рівень компетентності управлінських праців-

ників підприємств у питаннях управління їх експортною діяльністю); чинники короткострокового впливу (до таких чинників варто, зокрема, віднести зміни параметрів попиту на продукцію, яка експортується, якщо ці зміни мають короткотерміновий характер);

6) за місцем у ієрархії чинників. За цією ознакою чинники формування експортного потенціалу промисловості можуть бути поділеними на три групи, а саме (табл. 2): базові чинники (це чинники, які лежать в основі механізму формування експортного потенціалу промислових підприємств і справляють вплив на чинники більш високого рівня); чинники проміжного характеру (які знаходяться під впливом базових чинників і одночасно справляють вплив на чинники безпосереднього впливу); чинники безпосереднього впливу (такі чинники, які безпосередньо визначають величину експортного потенціалу промислових підприємств, тобто оптимальні обсяги та структуру експорту продукції, яку ці підприємства виготовляють). Таким чином, групування чинників формування експортного потенціалу промисловості за їхньою ієрархією дає змогу краще зрозуміти процеси взаємозв'язків між цими чинниками;

7) за складністю формалізації впливу на величину експортного потенціалу. За цією ознакою чинники формування експортного потенціалу промисловості варто поділити на ті, вплив яких відносно легко піддається формалізації (наприклад, до таких чинників можна віднести застосовані підприємствами технологічні процеси), та ті, вплив яких формалізувати важко (до таких чинників доцільно віднести, насамперед, більшість базових чинників формування експортного потенціалу).

Таблиця 2

**Поділ чинників формування експортного потенціалу промисловості
за місцем у їхній ієрархії**

Групи чинників а місцем у ієрархії	Приклади чинників	
	Внутрішнього середовища	Зовнішнього середовища
Базові	Компетентність менеджерів та фахівців підприємств, рівень інформаційного забезпечення їхньої діяльності	Загальна макроекономічна ситуація, регуляторна політика
Чинники проміжного характеру	Наявне ресурсне забезпечення виробничої та збутової діяльності підприємств	Попит на продукцію, рівень конкуренції, чинники логістичного характеру
Чинники безпосереднього впливу	Якість продукції, яка виготовляється, питомі витрати виробничих та інвестиційних ресурсів	Ціни на продукцію, витрати на її збут, витрати у конкурентів

Джерело: сформовано авторами

Окрему увагу варто приділити тим чинникам, які справляють негативний вплив на експортний потенціал промисловості, тобто перешкодам на шляху до формування цього потенціалу. Проведене опитування 85 українських промислових підприємств-експортерів показало, що до найбільш значущих таких чинників, на думку менеджерів цих підприємств, належать (табл. 3): чинники логістичного характеру (ці чинники відзначили 85,88% досліджуваних суб'єктів підприємництва), нестача фінансових ресурсів (цей чинник віднесли до найбільш значущих 77,65% досліджуваних підприємств); чинники інституційного характеру, зокрема недоліки у регулюванні експортної діяльності (ці чинники назвали 55,29% досліджуваних промислових фірм); значний рівень витрат на виробництво продукції, яка експортується (цей чинник віднесли до найбільш значущих 37,65% досліджуваних підприємств).

Таким чином, значна кількість чинників, які, на думку опитаних промислових підприємств, гальмують процеси формування та реалізації експортного потенціалу промисловості, мають зовнішній відносно цих підприємств характер.

Висновки. Під експортним потенціалом промислового підприємства варто розуміти здатність підприємства досягати максимально можливої за існуючих умов функціонування результативності своєї господарської діяльності відповідно до поставлених цілей завдяки здійсненню операцій з експорту продукції, що визначається наявними та можливими до залучення обсягами економічних ресурсів промислового підприємства,

які можна використати у провадженні зазначених операцій, та компетентностями власників, менеджерів та фахівців підприємства у питаннях управління цими операціями та господарською діяльністю компанії загалом. Водночас, щодо оцінювання експортного потенціалу промисловості, то його величину доцільно визначати показниками оптимальних обсягів та структури експорту продукції кожного промислового підприємства, за яких максимізується сумарна величина прибутку від провадження цим підприємством його операційної діяльності. Інакше кажучи, при оцінюванні експортного потенціалу промислових компаній видається доцільним застосовувати оптимізаційний підхід. Групування чинників формування експортного потенціалу промисловості варто виконувати, зокрема, за такими ознаками, як: місце дії чинників, характер їхнього впливу, можливість управління з боку підприємств-експортерів, можливість кількісного оцінювання, тривалість дії, місце в ієрархії та складність формалізації впливу. Так, за місцем у ієрархії чинники формування експортного потенціалу промисловості можуть бути поділеними на три групи, а саме: базові чинники (це чинники, які лежать в основі механізму формування експортного потенціалу промислових підприємств і справляють вплив на чинники більш високого рівня); чинники проміжного характеру (які знаходяться під впливом базових чинників і одночасно справляють вплив на чинники безпосереднього впливу); чинники безпосереднього впливу (такі чинники, які безпосередньо визначають величину експортного потенціалу промислових підпри-

Таблиця 3

**Результати опитування промислових підприємств
стосовно найбільш значущих чинників, які гальмують процеси формування
та реалізації експортного потенціалу промисловості**

Назви чинників	Кількість підприємств, які відзначили відповідні чинники як найбільш значущі	Частка підприємств, які відзначили відповідні чинники як найбільш значущі, у загальній кількості опитаних підприємств, %
1. Чинники логістичного характеру	73	85,88
2. Нестача фінансових ресурсів	66	77,65
3. Чинники інституційного характеру	47	55,29
4. Значний рівень витрат на виробництво продукції, яка експортується	32	37,65

Джерело: сформовано авторами за результатами проведеного опитування підприємств

емств, тобто оптимальні обсяги та структуру експорту продукції, яку ці підприємства виготовляють). Таким чином, групування чинників формування експортного потенціалу промисловості за їхньою ієрархією дає змогу

краще зрозуміти процеси взаємозв'язків між цими чинниками. Подальші дослідження потребують формалізації механізмів впливу чинників на формування експортного потенціалу промислових підприємств.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Бондар Ю., Легінькова Н., Фабрика І. Експортний потенціал підприємства: сутність, принципи формування та умови максимізації. *Вісник післядипломної освіти: зб. наук. пр. Сер. Соціальні та поведінкові науки. Сер. Управління та адміністрування*. 2021. Т. 16. № 45. С. 125–140.
2. Gafarov N., Ibrahimov E., Huseynov M. Analysis the capacity of grain export potential in Ukraine, possible reasons for the decrease and development trends. *Scientific Horizons*. 2022. Vol. 25(12). С. 102–112.
3. Гронь О. В., Сікаленко О. Ю. Оцінювання експортного потенціалу підприємства. *Галицький економічний вісник*. 2021. Т. 73. № 6. С. 115–122.
4. Дружиніна Л. В. Прогнозування експортного потенціалу машинобудівних підприємств з метою підвищення конкурентоспроможності. *Актуальні проблеми економіки*. 2010. № 7. С. 246–252.
5. Дунська А. Р., Харченко І. А. Науково-методичні підходи до оцінювання експортного потенціалу підприємства. *Бізнес, інновації, менеджмент: проблеми та перспективи*. 2021. С. 162–163.
6. Yemelyanov O., Petrushka T., Lesyk L., Havryliak A., Yanevych N., Kurylo O., Bodakovskyy V., Skoropad I., Danylovych T., Petrushka K. Assessing the Sustainability of the Consumption of Agricultural Products with Regard to a Possible Reduction in Its Imports: The Case of Countries That Import Corn and Wheat. 2023. *Sustainability*. Vol. 15(12). P. 9761. <https://doi.org/10.3390/su15129761> (дата звернення: 20.12.2025).
7. Kovalenko O., Boki O., Rybak Y., Lysenko H., Voznesenska N. Assessment of export potential and state of foreign food and agriculture trade in the world. *Agricultural and Resource Economics: International Scientific E-Journal*. Vol. 9(3). P. 179–196.
8. Кравченко М. О., Колешня Я. О., Дергачова Г. М. Організаційно-економічні та правові чинники реалізації експортного потенціалу промислових підприємств. *Підприємництво та інновації*. 2024. № 32. С. 144–150.
9. Матюшенко І. Ю., Шеховцева К. В. Розвиток теоретико-методологічних підходів до оцінки експортного потенціалу українських підприємств. *Бізнес Інформ*. 2016. № 2. С. 34–45.
10. Савченко М. В., Мазурук О. В. Розвиток експортного потенціалу вітчизняних підприємств АПК в контексті глобальної продовольчої проблеми. *Серія: Економіка*. 2022. № 24. С. 14–31.
11. Sotiros D., Rodrigues V., Silva M. C. Analysing the export potentials of the Portuguese footwear industry by data envelopment analysis. *Omega*. 2022. Vol. 108. P. 102560. <https://doi.org/10.1016/j.omega.2021.102560> (дата звернення: 20.12.2025).
12. Ус Т. В. Сутність та аналіз методичних підходів до оцінки експортного потенціалу підприємства. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2018. Вип. 22. С. 119–127.
13. Федотова Ю. В. Сутність та кількісна оцінка експортного потенціалу підприємства. *Науковий погляд: економіка та управління*. 2021. № 4 (74). С. 47–53.
14. Юрків Н. М., Корнійчук А. Я. Удосконалення системи оцінювання експортного потенціалу лісгосподарського підприємства. *Scientific Bulletin of UNFU*. 2021. Т. 31. № 2. С. 68–74.
15. Балахонова О. В. Узагальнення складових економічного потенціалу підприємства і механізм його розвитку. *Ринкова економіка: сучасна теорія і практика управління*. 2021. Вип. 2 (48). С. 98–115.
16. Вівсюк І. О. Особливості структуризації економічного потенціалу підприємства готельного господарства. *Економіка і регіон*. 2024. № 1(92). С. 109–114.
17. Ємельянов О., Цейтлін І., Зіланов Ю. Чинники формування та показники оцінювання інвестиційного потенціалу підприємств. *Адаптивне управління: теорія і практика. Серія "Економіка"*. 2024. № 19(38). [https://doi.org/10.33296/2707-0654-19\(38\)-03](https://doi.org/10.33296/2707-0654-19(38)-03) (дата звернення: 20.12.2025).
18. Маслак О., Безручко О. Особливості оцінювання економічного потенціалу підприємства в умовах циклічних коливань. *Вісник соціально-економічних досліджень*. 2013. Вип. 1. С. 121–127.
19. Ушкаренко Ю. В. Особливості формування економічного потенціалу підприємств у сучасних умовах. *Вісник аграрної науки Причорномор'я*. 2017. Вип. 1 (93). С. 38–46.

REFERENCES:

1. Bondar Yu., Lehinkova N., Fabryka I. (2021) Eksportnyi potentsial pidpriemstva: sutnist, pryntsyipy formuvannia ta umovy maksymizatsii [Export potential of the enterprise: essence, formation principles and maximization conditions]. *Visnyk pisladyplomnoi osvity: zb. nauk. pr. Ser. Sotsialni ta povedinkovi nauky. Ser. Upravlinnia ta administruvannia – Bulletin of postgraduate education: collection of scientific works. Ser. Social and behavioral sciences. Ser. Management and administration*, vol. 16(45), pp. 125–140.
2. Gafarov N., Ibrahimov E., Huseynov M. (2022). Analysis the capacity of grain export potential in Ukraine, possible reasons for the decrease and development trends. *Scientific Horizons*, vol. 25(12), pp. 102–112.
3. Hron O. V., Sikalenko O. Yu. (2021) Otsiniuvannia eksportnoho potentsialu pidpriemstva [Assessment of the export potential of the enterprise]. *Halytskyi ekonomichnyi visnyk – Galician Economic Journal*, vol. 73(6), pp. 115–122.
4. Druzhynina L. V. (2010) Prohnozuvannia eksportnoho potentsialu mashynobudivnykh pidpriemstv z metoiu pidvyshchennia konkurentospromozhnosti [Forecasting the export potential of machine-building enterprises in order to increase competitiveness]. *Aktualni problemy ekonomiky – Actual Problems of Economics*, no. 7, pp. 246–252.
5. Dunska A. R., Kharchenko I. A. (2021) Naukovo-metodychni pidkhody do otsiniuvannia eksportnoho potentsialu pidpriemstva [Scientific and methodological approaches to assessing the export potential of the enterprise]. *Biznes, innovatsii, menedzhment: problemy ta perspektyvy – Business, innovation, management: problems and prospects*, pp. 162–163.
6. Yemelyanov O., Petrushka T., Lesyk L., Havryliak A., Yanevych N., Kurylo O., Bodakovskyy V., Skoropad I., Danylovych T., Petrushka K. (2023). Assessing the Sustainability of the Consumption of Agricultural Products with Regard to a Possible Reduction in Its Imports: The Case of Countries That Import Corn and Wheat. *Sustainability*, vol. 15(12), p. 9761. <https://doi.org/10.3390/su15129761> (accessed: December 20, 2025).
7. Kovalenko O., Boki O., Rybak Y., Lysenko H., Voznesenska N. (2023). Assessment of export potential and state of foreign food and agriculture trade in the world. *Agricultural and Resource Economics: International Scientific E-Journal*, vol. 9(3), pp. 179–196.
8. Kravchenko M. O., Koleshnia Ya. O., Derhachova H. M. (2024) Orhanizatsiino-ekonomichni ta pravovi chynnyky realizatsii eksportnoho potentsialu promyslovykh pidpriemstv [Organizational, economic and legal factors of realizing the export potential of industrial enterprises]. *Pidpriemnytstvo ta innovatsii – Entrepreneurship and Innovation*, no. 32, pp. 144–150.
9. Matiushenko I. Yu., Shekhovtseva K. V. (2016) Rozvytok teoretyko-metodolohichnykh pidkhodiv do otsinky eksportnoho potentsialu ukraïnskykh pidpriemstv [Development of theoretical and methodological approaches to assessing the export potential of Ukrainian enterprises]. *Biznes Inform – Business Inform*, no. 2, pp. 34–45.
10. Savchenko M. V., Mazuruk O. V. (2022) Rozvytok eksportnoho potentsialu vitchyznianykh pidpriemstv APK v konteksti hlobalnoi prodovolchoi problemy [Development of export potential of domestic agro-industrial enterprises in the context of the global food problem]. *Seriia: Ekonomika – Series: Economics*, no. 24, pp. 14–31.
11. Sotiros D., Rodrigues V., Silva M. C. (2022). Analysing the export potentials of the Portuguese footwear industry by data envelopment analysis. *Omega*, vol. 108, p. 102560. <https://doi.org/10.1016/j.omega.2021.102560> (accessed: December 20, 2025).
12. Us T. V. (2018) Sutnist ta analiz metodychnykh pidkhodiv do otsinky eksportnoho potentsialu pidpriemstva [Essence and analysis of methodological approaches to the assessment of enterprise export potential]. *Hlobalni ta natsionalni problemy ekonomiky – Global and National Economic Problems*, no. 22, pp. 119–127.
13. Fedotova Yu. V. (2021) Sutnist ta kilkysna otsinka eksportnoho potentsialu pidpriemstva [The essence and quantitative assessment of the export potential of the enterprise]. *Naukovyi pohliad: ekonomika ta upravlinnia – Scientific View: Economics and Management*, no. 4(74), pp. 47–53.
14. Yurkiv N. M., Kornichuk A. Ya. (2021) Udoskonalennia systemy otsiniuvannia eksportnoho potentsialu lisohospodarskoho pidpriemstva [Improvement of the assessment system of the export potential of forestry enterprise]. *Scientific Bulletin of UNFU*, vol. 31(2), pp. 68–74.
15. Balakhonova O. V. (2021). Uzahalnennia skladovykh ekonomichnoho potentsialu pidpriemstva i mekhanizm yoho rozvytku [Generalization of the components of the economic potential of the enterprise and the mechanism of its development]. *Rynkova ekonomika: suchasna teoriia i praktyka upravlinnia – Market economy: modern theory and practice of management*, vol. 2 (48), pp. 98–115.
16. Vivosiuk I. O. (2024). Osoblyvosti strukturyzatsii ekonomichnoho potentsialu pidpriemstva hotel'noho hospodarstva [Features of structuring the economic potential of a hotel enterprise]. *Ekonomika i rehion – Economics and Region*, no. 1(92), pp. 109–114.
17. Yemel'ianov O., Tsejtin I., Zilanov Yu. (2024). Chynnyky formuvannia ta pokaznyky otsiniuvannia investytsijnoho potentsialu pidpriemstv [Factors of formation and indicators of assessment of the investment

potential of enterprises]. *Adaptyvne upravlinnia: teoriia i praktyka. Seriiia "Ekonomika" – Adaptive Management: Theory and Practice. "Economy" series*, no. 19(38). [https://doi.org/10.33296/2707-0654-19\(38\)-03](https://doi.org/10.33296/2707-0654-19(38)-03) (accessed: December 20, 2025).

18. Maslak O., Bezruchko O. (2013) Osoblyvosti ocinjuvannja ekonomichnogho potencialu pidpryjemstva v umovakh cyklichnykh kolyvanj [Peculiarities of assessing the economic potential of an enterprise in conditions of cyclical fluctuations]. *Visnyk socialjno-konomichnykh doslidzhenj – Bulletin of Socio-Economic Research*, vol. 1, pp. 121–127.

19. Ushkarenko Ju. V. (2017) Osoblyvosti formuvannja ekonomichnogho potencialu pidpryjemstv u suchasnykh umovakh [Features of the formation of the economic potential of enterprises in modern conditions]. *Visnyk aghrarnoji nauky Prychornomor'ja – Bulletin of Agricultural Science of the Black Sea Region*, vol. 1 (93), pp. 38–46.

Дата надходження статті: 07.11.2025

Дата прийняття статті: 16.11.2025

Дата публікації статті: 24.11.2025